

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 11 mars 1924 kl. 1 e. m.

Andra kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 2, i anledning av väckt motion om viss ändring av kungl. kungörelsen den 11 oktober 1918 angående statsbidrag till anläggningar av utfartsvägar inom Norrbottens m. fl. län.

I en inom andra kammaren av herr *Vennerström* väckt motion, nr 308, hemställes, att riksdagen må i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att till nr 886, 1918 Sv. förf. saml. göres följande tillägg: »mom. 13. länsstyrelsens beslut i frågor, som i denna kungörelse omförmälas, kungöras i samnandrag i länets tidningar och i länskungörelserna, som uppläsas i länets kyrkor. Över länsstyrelsens beslut må klagan föras i den ordning, som för ekonomimål i allmänhet är stadgat.»

Motionen.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Över förevarande motion har i vederbörlig ordning inhämtats kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsens yttrande, vilket som bilaga åtföljer utskottets utlåtande.

Det viktigaste av motionens bägge yrkanden är givetvis det, att klagorätt över länsstyrelsens beslut i frågor av ifrågavarande slag skulle tillkomma även andra än de i saken direkt intresserade. Beträffande detta vill utskottet framhålla, dels att behovet av en dylik utsträckning av klagorätten ej kan anses genom vad i motionen anföres tillräckligt styrkt, dels att, för det fall länsstyrelsens beslut skulle förmenas vara uppenbart oriktigt, det redan nu finns möjlighet för den missnöjde att draga ärendet inför J. K. eller J. O. Vad beträffar motionärens förslag att länsstyrelsens beslut i dylika frågor skola kungöras i länets tidningar och i länskungörelserna, som uppläsas i länets kyrkor, så kan utskottet ej annat än i likhet med kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen finna en sådan föreskrift skäligen onödig.

Utskottet.

På grund av vad sålunda anförts, får utskottet hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 11 mars 1924.

På utskottets vägnar:

LARS DALGREN.

Närvarande vid förevarande ärendes slutbehandling: herrar *Dalgren*, *Wallerius*, *Svensson* i *Längelanda Öhman*, *Dahlén*, *Molin*, *Rydström*, fru *Thüring*, herrar *Jonsson* i *Mörkhult* och *Gardell*.

Till Riksdagens andra kammarens första tillfälliga utskott.

Genom nådig skrivelse den 15 februari 1924 har Kungl. Maj:t anbefallt kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen att skyndsamt avgiva och till riksdagens andra kammarens första tillfälliga utskott ingiva yttrande över en inom kammaren väckt motion, nr 308, om viss ändring av kungl. kungörelsen den 11 oktober 1918 angående statsbidrag till anläggande av utfartsvägar inom Norrbottens, Västerbottens, Jämtlands och Västernorrlands län.

I anledning härav får kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen anföra följande.

Enligt ovannämnda kungörelse åligger fördelningen av ifrågakvarande anslag konungens befallningshavande och faller i detta avseende utom kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsens verksamhetsområde. Det synes emellertid kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen som om Konungens befallningshavandes förfoganderätt över medlen vore genom författningen så bunden och vederbörande Konungens befallningshavandes intresse av en rättvis fördelning så starkt, att anledning till klagomål från andra än dem, som äro av fördelningen direkt intresserade, knappast torde kunna förefinnas. Om emellertid mot kungl. styrelsens förmodan så skulle vara fallet, finnes ju alltid för den missnöjde samma möjlighet som för varje svensk medborgare att draga ärendet inför J. K. eller J. O.

Kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen får därför avstyrka motionärens förslag i vad avser att bereda rätt för i dylikt ärende icke direkt intresserade att föra klagan över länsstyrelsens beslut. Vad beträffar motionärens förslag att länsstyrelsens beslut i dylika frågor skola kungöras i sammandrag i länets tidningar och i länskungörelserna, som uppläsa i länets kyrkor, har kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen ej något att erinra mot införande i författningen av en dylik bestämmelse, ehuru kungl. styrelsen av ovan anförda skäl anser även dylik föreskrift skäligen onödig.

Stockholm den 27 februari 1924.

FRIDOLF WIJNBLADH.

G. C. A. Lindencrona.